

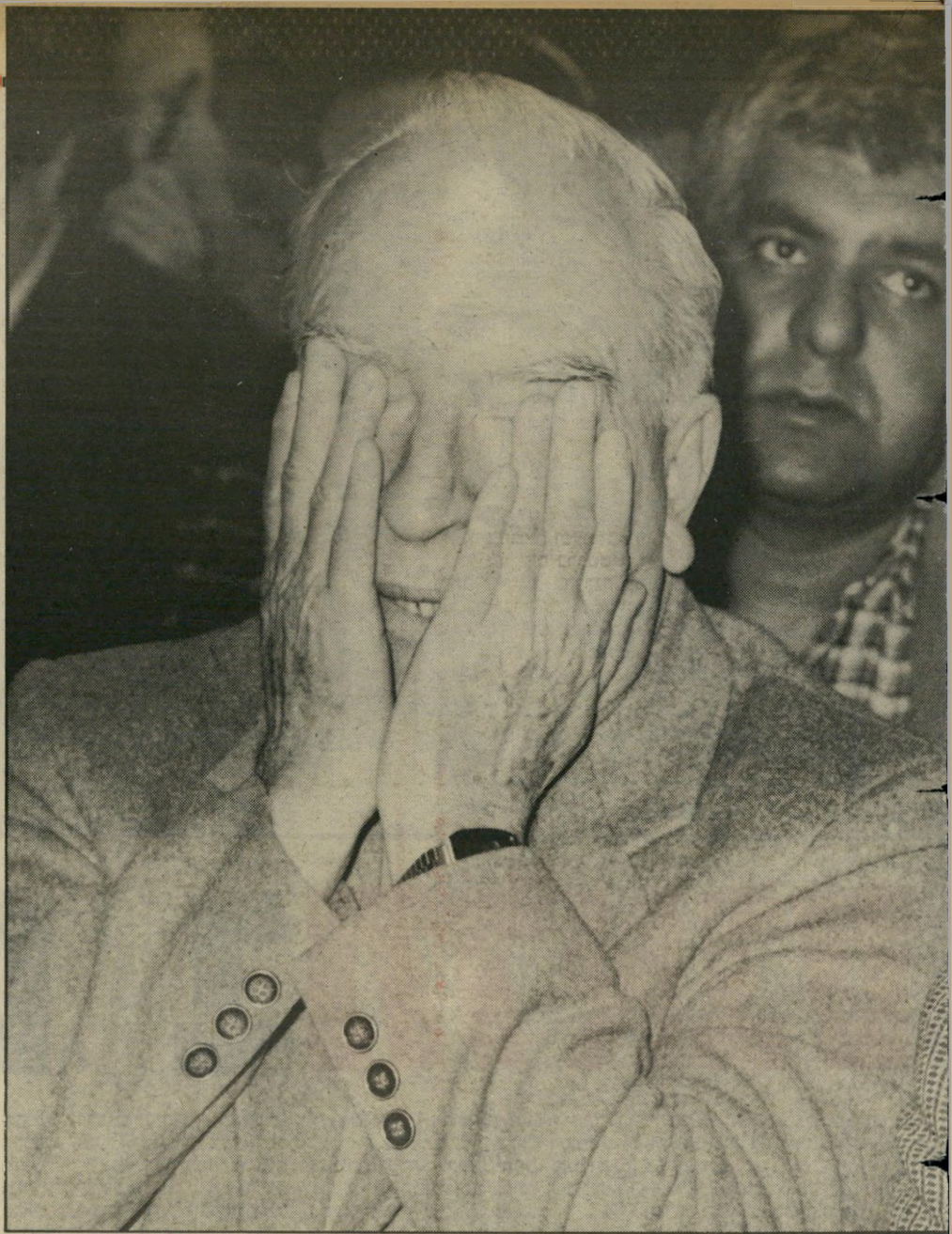
שלו היא מן המפורסמות. קשה להחזיק מעמד מול כליך הרבה יריבים בתוך הסיעה בכנסת, אבל למשל יש קלפים רבים, והעיקרי שבהם הוא הקלף הענייני.

אוייביו של המזכ"ל יתקשו להסריק את הטענה, שהוא פעל כפי שמתבקש במדינת חוק. גם פרס עדיין לא אמר נואש. ביום הראשון בערב כבר שוחח עם כל אנשיו, אירגן אותם למאבק הקשה שעדיין צפוי לו.

הרבה סיכויים להחזיק מעמד. עירעור המנהיגות הקיימת ישים קץ לקאריירה של פרס, ובחירתו של נבון למועמד המערך לראשות הממשלה תהיה בלתי-נמנעת.

גם מעמדו של מוזכר חברת העובדים, דני רוזוליו, נחלש, ורכין השני את עצמו עוד יותר על חברי המפלגה בהתבטאויותיו.

הציר יצחק נבון — ישראל קיסר נראה לרכים מושך ביותר. מיז מיצר

משל על הכוונת

גם הוא, כמו נבון, אינו קוטל-קנים בכל הקשור למילחמות סניי מיות. הוא יצטרף למסע נגד משל, רק במחיר של הבטחת מעמדו שלו, מחיר שאנשי דור ההמשך מסרבים לתת לו כבר בשלב הזה.

אישים בצמרת המערך התלוצצו השבוע, שגם אם כל הניצים ישלימו ביניהם, ויעלו ביחד לקיבו של לוינסון ו"ל בקיבוץ צרעה, לא יהיה שקט. רבין יזכר שעליו "להתמודד".

דומה שהסיכום הממציא ביותר הפך כבר לזכר שבשיגרה, מטבע-לשון קלישאתי כמעט: לליכוד יש מזל גדול שהמערך באופוזיציה, ולמערך יש מזל לא פחות גדול, שהליכוד מרכיב את הממשלה.

חיים ברעם

אלקטוראלי מלבב, עטוף בנייר ציבעוני מרשרש, מחניף לעדות המיורח המנוכרות למפלגת העבודה. היסטריה של סוף השבוע הפכה את צירוף הכוחות הזה לאפשרי ולאמין. רוב חברי השורה במפלגה מגלים נקיעת-נפש הולכת וגוברת מפרס ומרבין. מכיוון שכבר 30 שנה אין במפלגת העבודה אף מנהיג אחד שיציע דרך רעיונית חדשה כלשהי, הנהייה לפיתרונות פרסונאליים היא ממש עצומה.

הקלף

הענייני

אולי קל לשנוא את משל, אבל הוא איננו יריב קל. מזכ"ל ההסתדרות הוא רב-אמן בתככים, ויכולת השרידות

משל עם חנה זמר רב-אמן בתככים

משל עם פרס לא קוטל-קנים

תוך ניצול פרשת התאבדותו של לוינסון נערכת ההסתדרות הגדולה על מזכ"ל ההסתדרות

מובילים כמה שנוהגים לכנות כשם תנועת-העבודה.

אוייביו של פרס רצו לאלצו לנקוט עמדה מיידית. הלחץ שלהם העמיד אותו במצב בלתי-אפשרי. אילו גינה את משל ואת שאר חברי "הכנפיה", היה מחוק את תדמיתו כאיש לא-אמין. תמיכה איתנה כמשל היא מסוכנת ברגע זה, בהתחשב בהלך-הרוחות במפלגת העבודה. פרס גם אינו נבון לתשובות בוטות בנוסח יצחק רבין. אין ספק שהוא מנסה להרויח זמן. מקורביו סבורים שהתמיכה הנלהבת בענייניו של לוינסון המנוח לא תחזיק מעמד הרבה זמן.

בהדרגה יחזור הנושא לי-פרוסרציות הטבעיות שלו, ויחזיר לשולחן הדיונים את הוויכוח האמיתי, בין נורמות של שילטון-החוק ובין חברות, שמשמעותה גם טיטוטיש וטיוה.

מי שהניח למנהלי בנק הפועלים להשאיר את מישפחת לוינסון בלי פנסיה או פיצויים, עשה עוול לחברות. הרעות במיקרים אלה צריכה להתבטא באוזן שומעת לחבר בצרה. גם איכזר זכויותיו הגדולות של האיש בבניין בנק הפועלים הוא בהחלט במקום.

אבל מכאן ועד להוקעת אנשים, שדרשו ביור תקין של הנושא, ואיפשרו לוועדה תנועתית לפעול בחשאיות גמורה במשך חודשים ארוכים — מיקרה חסרת-תקדים בתולדות מדינת ישראל — הדרך מאוד ארוכה. משקיסים רציניים סבורים שאם יסול משל, אין לפרס

נגד האיש. נראה היה, באילו משל הוא קורבן קל מדי.

איש שמראהו החיצוני, מיבטאו המתושלחי, ואהבתו הגדולה לעצמו הפכים אותו מטרה בלתי-נמנעת לשינאה ולבוז.

איש ממדיחיו לעתיד של משל לא הציג לפני הציבור אלטרנטיבה רעיונית ואישית מושכת במיוחד. היורש המיועד, קיסר, הוא איש די אפור, פיקח אבל חסר-מעוף, קשה לומר שהוא פרש איפעם, לעיני הציבור, אינו תוכנית מהפכנית, שגור עדה להפוך את ההסתדרות הכללית של העובדים בישראל למכשיר שנועד לערוך מהפכה חברתית חדשה כי ישראל.

נכון שקיסר הוא יותר צעיר, אולי אפילו פחות נרקסיסטי ממשל, ושאינו לו חיתוך ריבור מורח-אירופי. והו כל תוכנה של המהפכה הגדולה? האם יש לבקש את דמו של משל, רק מפני שהוא איפשר חקירה בפרשת לוינסון, בדיוק כפי שהיה מזמל עליז?

נייר ציבעוני

מרשרש

שי ימעון פרס עומד במצב קשה במיוחד. יו"ר מפלגת העבודה חזר בתחילת השבוע מארצות-החברית, כשהוא חמו-סבר וזהיר, כדרכו. גם הוא הגיע אחרי שוך עיקר הסערה. עורכת ביטאון-ההסתדרות דבר חנה זמר, ניצחה על מקהלה שוצפת ונועמת, ולעיתונה יש השפעה כחוגים

שחזר בתחילת השבוע המוזכר הכללי של ההסתדרות, ח"כ ירוחם משל, מביקור ברומניה, שככה מעט הסערה שפקדה את מפלגת-העבודה בסוף השבוע שעבר.

התפרצויות הזעם כלפי משל, שהיה בהן יותר מקורטוב של המימות-מוח, פרי הנסיונות, עדיין אין בהן כדי לבשר על קיצו הקרוב.

משל הוחרם עליידי קרובי מיש"פחתו של יעקב לוינסון המנוח, הותקף חזיתית כחוגים בכירים ביותר בסיעת המערך בכנסת. פרשנים רבים כבר מיהרו לבשר לקוראיהם, שימיו של משל בבניין הוועדה-הפועל של ההסתדרות הם ספורים. הוא יאלץ לקיים את הבטחתו עתיקת-היומין לסגנון הסופר-סבלני, ישראל קיסר.

גם לעברו של יו"ר מפלגת-העבודה, שימעון פרס, הופנתה קריאת-הגור כרוה ומפורשת. אנשי דור-המשך, בתוכם ארבעת מזכירי המחוזות — הח"כים אליהו שפיידר (תל-אביב), עוזי ברעם (ירושלים), אברהם כץ-עוז (הקיבוצים) ואריק נחמקין (מושבים) — הביעו את דעתם הנחרצת, שעל פרס לפעול נגד משל, ושאר "החברים" שסייעו לאוייביו של לוינסון.

באווירה שנוצרה היו אלמנטים ספונטאניים, וגם אחרים, מתוכננים ומבווימים היטב.

יתכן שמשל איננו דמות מלבבת במיוחד, אבל היה משהו רוחה במסעיה-הכפשות